

แนวคิดทฤษฎีนิยมในพระคัมภีร์

ท่าน จะได้กินผลผลิตจากน้ำพักน้ำแรงของท่าน ท่านจะเป็นสุข
และท่านจะเจริญ -สดุดี 128:2

คนเกียจคร้านเอ๋ย ไปห้ามดื่บ้ พิศเคราะห์ดูทางของมัน และจงมี
ปัญญา โดยปราศจากหัวหน้า เจ้าหน้าที่หรือผู้ปกครอง มัน
เตรียมอาหารของมันในฤดูแล้ง และสะสมเสบียงของมันในฤดู
เกี่ยว คนเกียจคร้านเอ๋ย เจ้าจะนอนนานเท่าไร? เมื่อไรเจ้าจะลุก
ขึ้นจากหลับ? หลับนิด เคลิ้มหน่อย กอดมือพักนิดหน่อย แล้ว
ความจนจะมาหาเจ้าอย่างคนจรจัด และความขัดสน อย่างคนถือ
อาวุธ -สุภาษิต 6:6-11

ความต้องการของคนเกียจคร้านก็มีอยู่ แต่จะไม่ได้อะไรเลย ส่วน
ความต้องการของคนขยันจะได้รับการตอบสนองอย่างจุกใจ
สุภาษิต 13:4

มีกำไรอยู่ในงานที่เหนื่อยยากทุกอย่าง การเพียงแต่พูดนั้นโน้มไป
ทางความขาดแคลน -สุภาษิต 14:23

เธอพิเคราะห์ดูไร่นาแล้วซื้อไว้ ด้วยรายได้ของเธอ เธอปลูกสวน
องุ่น เธอคาดเอวของเธอด้วยกำลัง และทำให้แขนของเธอแข็งแรง
เธอรู้ว่าสินค้าของเธอจะได้กำไร กลางคืนตะเกียงของเธอก็ไม่ดับ

สุภาซิต 31:16-18

ดูเถิด ที่ข้าพเจ้าเห็นชอบและสมควรคือ ให้กินและดื่ม และชื่นชม
บรรดาผลจากน้ำพักน้ำแรงของตน ที่ตนตรากตรำภายใต้ดวง
อาทิตย์ ตลอดชั่วอายุไม่กี่วันของตนที่พระเจ้าประทานแก่ตน
เพราะการนี้แหละเป็นส่วนแบ่งของตน อนึ่ง ทุกๆ คนที่พระเจ้า
ประทานความมั่งคั่งและทรัพย์สมบัติให้ ก็ได้ทรงโปรดให้พวกเขา
ได้ใช้ของเหล่านั้น และให้ได้รับส่วนแบ่งของพวกเขา และเปรม
ปรีดีในผลจากน้ำพักน้ำ แรงของตนได้ นี่แหละเป็นของประทาน
จากพระเจ้า เขาจะได้ไม่ต้องนึกถึงปีเดือนแห่งชีวิตของตนมาก
เพราะพระเจ้าให้ใจเขาสาละวนอยู่กับความชื่นใจ

ปัญญาจารย์ 5:18-20

มือของเจ้าจับงานอะไร ก็จงทำการนั้นด้วยเต็มกำลัง เพราะใน
แดนคนตายที่เจ้าจะไปนั้นไม่มีการทำงาน หรือความคิด หรือความรู้
หรือปัญญา -ปัญญาจารย์ 9:10

“เพราะว่าเหมือนอย่างชายคนหนึ่งที่กำลังจะออกเดินทาง เขาจึง
เรียกบ่าวทั้งหลายของตนมา และฝากทรัพย์สิ่งของของตนกับ
พวกเขาไว้ คนหนึ่งท่านให้ห้าตะลันต์ คนหนึ่งสองตะลันต์ และอีก
คนหนึ่งตะลันต์เดียว ตามความสามารถของแต่ละคน แล้วท่านก็
ไป คนที่ได้รับห้าตะลันต์ก็ไปทันที เอาเงินนั้นไปค้าขาย ได้กำไร

อีกห้าตะลันต์ คนที่ได้รับสองตะลันต์ก็ได้กำไรอีกสองตะลันต์
เหมือนกัน แต่คนที่ได้รับตะลันต์เดียวนั้นออกไปชุดหลุมและซ่อน
เงินของนายไว้ หลังจาก ผ่านไปเป็นเวลานาน นายของบ่าว
ทั้งหลายก็มาคิดบัญชีกับพวกเขา คนที่ได้รับห้าตะลันต์ก็เอาเงิน
กำไรอีกห้าตะลันต์มาชี้แจงว่า ‘นายเจ้าข้า ท่านมอบเงินห้าตะลันต์
ไว้กับข้าพเจ้า นี่แน่ะ ข้าพเจ้าได้กำไรมาอีกห้าตะลันต์’ นายจึง
ตอบว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในของ
เล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของจำนวนมาก เจ้าจงร่วมยินดีกับ
นายของเจ้าเถิด’ คนที่ได้รับสองตะลันต์มาชี้แจงด้วยว่า ‘นายเจ้า
ข้า ท่านมอบเงินสองตะลันต์ไว้กับข้าพเจ้า นี่แน่ะ ข้าพเจ้าได้
กำไรมาอีกสองตะลันต์’ นายจึงตอบว่า ‘ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ดี
และซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของ
จำนวนมาก เจ้าจงร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด’ คนที่ได้รับตะลันต์
เดียวก็มาชี้แจงด้วยว่า ‘นายเจ้าข้า ข้าพเจ้ารู้ว่าคุณเป็นคนใจ
ตระหนี่ เกี่ยวผลในที่ที่ท่านไม่ได้หว่าน รวบรวมในที่ที่ท่านไม่ได้
โปรย ข้าพเจ้ากลัวจึงเอาเงินตะลันต์ของท่านไปซ่อนไว้ใต้ดิน ดูซิ
นี่เงินของท่าน’ นายจึงตอบว่า ‘ไ้บ่าวซื่อและเกียจคร้าน เจ้าก็รู้
ไม่ใช่หรือว่าเราเกี่ยวในที่ที่เราไม่ได้หว่าน รวบรวมในที่ที่เราไม่ได้
โปรย เพราะฉะนั้นเจ้าควรเอาเงินของเราไปฝากกับนายธนาคาร
เมื่อเรามา ก็จะได้รับเงินทั้งดอกเบี้ย ด้วย เพราะฉะนั้น จงเอาเงิน

ตะลันต์เดียนั้นจากเขาไปให้คนที่มิสิบตะลันต์ เพราะว่าใครที่มี
อยู่แล้วจะให้แก่คนนั้นจนมืออย่างเหลือเฟือ แต่คนที่ไม่มี แม้แต่สิ่ง
ที่มีอยู่ก็จะเอาไปจากเขา เอาไ้บ่าวชั่วช้าไปทิ้งเสียยังมีมิดกาย
นอก ซึ่งที่นั่นจะมีการร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน’ มัทธิว 25:14-30

เมื่อถึงรุ่งเช้า พระเยซูทรงยืนอยู่ที่ฝั่ง แต่พวกสาวกไม่รู้ว่าเป็นพระ
เยซู พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “ลูกเอ๋ย ยังไม่ได้ปลาหรือ?”

เขาตอบว่า “ยัง” พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “จงทอดอวนลง
ทางด้านขวาเรือ แล้วจะได้ปลามากบ้าง” เขาจึงทอดอวนลงและได้
ปลาจำนวนมาก จนลากอวนขึ้นไม่ไหว -ยอห์น 21:4-6

ใครบ้างที่เป็นทหารด้วยค่าจ้างของตัวเอง? ใครบ้างที่ทำสวนองุ่น
และไม่กินผลองุ่นในสวนนั้น? ใครบ้างที่เลี้ยงฝูงแกะและไม่กิน
น้ำนมของฝูงแกะนั้น? -1 โครินธ์ 9:7

คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีกต่อไป แต่จงใช้มือ [ของตน]

ตรากตรำทำงานที่ดีดีกว่า เพื่อจะได้มีอะไรแจกจ่ายให้คนที่
มีความจำเป็น เอเฟซัส 4:28

จงรับใช้นายด้วยความกระตือรือร้น อย่างที่ทำต่อองค์พระผู้เป็น
เจ้า ไม่ใช่ทำต่อมนุษย์ -เอเฟซัส 6:7

ไม่ว่าพวกท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนทำ

ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนทำต่อมนุษย์ ท่านทั้งหลายก็
รู้ว่า ท่านจะได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นบำเหน็จ
เพราะท่านกำลังรับใช้พระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่

โคโลสี 3:23-24

และจงตั้งเป้าว่าจะอยู่อย่างสงบ และทำกิจธุระส่วนของตน และ
ทำงานด้วยมือของตนเอง เหมือนอย่างที่เราทำจับท่านแล้ว เพื่อ
พวกท่านจะได้เป็นที่นับถือของคนภายนอก และไม่ต้องรบกวนใคร
เลย -1 เธสะโลนิกา 4:11-12

แม้เมื่อเราอยู่กับพวกท่าน เราก็ได้กำชับอย่างนี้ว่า ถ้าใครไม่
ยอมทำงาน ก็อย่าให้เขากิน -2 เธสะโลนิกา 3:10

ตัวอย่างธุรกิจแต่พระคัมภีร์

ค้าขาย- อับราฮัมก็ตกลงกับเอโพรน แล้วอับราฮัมก็ชั่งเงินให้เอโพร
นตามจำนวนที่เขาบอกให้คนฮิตไทต์ได้ยิน คือเงินหนัก 4.8
กิโลกรัม ตามน้ำหนักที่พวกพ่อค้าใช้ -ปฐมกาล 23:16

มีหญิงคนหนึ่งในพวกที่ฟังเราชื่อลิเดีย นางมาจากเมืองธียาทิรา
เป็นคนขายผ้าสีม่วงและเป็นคนที่นับถือพระเจ้า หญิงคนนั้นมา
ฟังเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดใจของนางให้สนใจถ้อยคำที่
เปาโลกล่าว -กิจการ 16:14

ชายยา

จงผสมเครื่องหอมปรุงตามวิธีการของช่างปรุง เจือด้วยเกลือให้เป็นของบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ -อพยพ 30:35

นักเขียน

เอสราคนนี้ได้ขึ้นไปจากบาบิโลน ท่านเป็นธรรมาจารย์ชำนาญในเรื่องธรรมบัญญัติของโมเสส ซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลประทานให้ และกษัตริย์ประทานทุกอย่างที่ท่านทูลขอ เพราะว่าพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านอยู่กับท่าน -เอสรา 7:6

คนทำอาหาร

และซามูเอลพูดกับคนครัวว่า “จงนำส่วนที่ข้าพเจ้ามอบให้ ซึ่งข้าพเจ้าบอกเจ้าว่า ‘เก็บไว้ต่างหาก’ นั้นมา” คนครัวจึงนำส่วนเขาและส่วนบนนั้นมาวางไว้ข้างหน้าซาอูล และซามูเอลพูดว่า “นี่แน่ะ ส่วนที่ได้เก็บไว้ก็วางอยู่ต่อหน้าท่าน จงรับประทานเถอะ เพราะว่าเก็บไว้ให้แก่ท่านจนถึงเวลาที่กำหนดไว้ เพราะข้าพเจ้าพูดว่า ‘ข้าพเจ้าได้เชิญประชาชนมาแล้ว’ ซาอูลจึงรับประทานกับซามูเอลในวันนั้น -1 ซามูเอล 9:23-24

ช่างไม้

อีรามกษัตริย์เมืองไทรทรวงส่งพวกผู้สื่อสารมาหาดาวิด และส่ง
ไม้สนสีดาร์ พวกช่างไม้ และพวกช่างสลักหินมาสร้างพระราชวัง
ของดาวิด -2 ซามูเอล 5:11

คนนี้เป็นลูกช่างไม้ แม่ของเขาชื่อมารีย์ไม่ใช่หรือ? น้องชายของ
เขาชื่อยากอบ โยเซฟ ซีโมน และยูดาสไม่ใช่หรือ? -มัทธิว 13:55

คนนี้เป็นช่างไม้ ลูกของมารีย์ไม่ใช่หรือ? ยากอบ โยเสส ยูดาส
และซีโมนก็เป็นน้องชายของเขาไม่ใช่หรือ? และน้องสาวของเขา
ก็อยู่ที่นี้กับ พวกเราไม่ใช่หรือ?” พวกเขาจึงขัดเคืองใจในตัว
พระองค์ -มาระโก 6:3

ช่างตัดหิน

และให้แก่ช่างก่ออิฐถือปูน และช่างสกัดหิน ทั้งซื้อไม้และหินสกัด
ที่ใช้ในการซ่อมแซมพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และสำหรับ
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ทั้งหมดในงานซ่อมแซมพระนิเวศ

2 พงศกษัตริย์ 12:12

นักดนตรีนักเต้น

นักร้องนำหน้า นักดนตรีร้องทำย ตรงกลางมีสาวรุ่มเล่นรำมะนา
สดุดี 68:25

และจะไม่มีใครได้ยินเสียง นักคิดพิณ นักดนตรี นักเป่าขลุ่ยและ
นักเป่าแตรในตัวเจ้าอีกต่อไป และจะไม่มีใครพบเห็น ช่างแขนง
ใดๆ ในตัวเจ้าอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยิน เสียงโม้แป้งในตัว
เจ้าอีกต่อไป -วิวรณ์ 18:22

ชาวนา

คนที่โลกก็ได้ไถบนหลังข้าพเจ้า เขาทำรอยไถของเขาให้ยาว”
สดุดี 129:3

พราน

“พระยาห์เวห์ตรัสว่า นี่แน่ะ เราจะส่งชาวประมงมาเป็นจำนวน
มาก และพวกเขาจะจับเขาทั้งหลาย ภายหลังเราจะให้เขาส่ง
พรานจำนวนมากมา พรานจะล่าเขาทั้งหลายตามภูเขาทุกแห่ง
และตามเนินเขาทุกลูกและตามซอกหิน -เยเรมีย์ 16:16

คนชักผ้า

แต่ใครจะทนอยู่ได้ในวันที่ท่านมา? และใครจะยืนมั่นอยู่ได้เมื่อ

ท่านปรากฏตัว? “เพราะว่าท่านเป็นประดุงไฟถลุงแร่ และ
ประดุงสบู่ของช่างชักฟอก -มาลาคี 3:2

นักปั้นหม้อ

“จงลุกขึ้น ไปที่บ้านของช่างหม้อ เราจะให้เจ้าได้ยินถ้อยคำของ
เราที่นั่น” -เยเรมีย์ 18:2

ส่วนช่างปั้นหม้อ ไม่มีสิทธิเอาดินก้อนเดียวกัน มาปั้นเป็นภาชนะ
ที่ใช้ในโอกาสพิเศษ อันหนึ่ง และทั่วๆ ไป อีกอันหนึ่งหรือ?

โรม 9:21

นักตกปลา

ขณะที่พระองค์ทรงดำเนินอยู่ตามชายทะเลกาลิลี ก็ทอดพระเนตร
เห็นพี่น้องชาวประมงสองคน คือซีโมนที่เรียกว่าเปโตร กับอันดรูว์
น้องชายของเขา กำลังทอดแหอยู่ในทะเลสาบ -มัทธิว 4:18

ผู้เลี้ยงแกะ

ในแถบนั้นมีพวกคนเลี้ยงแกะอยู่กลางทุ่งกำลังเฝ้าฝูงแกะของเขา
ในเวลากลางคืน -ลูกา 2:8

เจ้าของโรงแรม

วันรุ่งขึ้นก่อนจะไป เขาเอาเงินสองเดনারิอันให้กับเจ้าของโรงแรม
บอกว่า ‘ช่วยรักษาเขาด้วย สำหรับเงินที่ต้องเสียเกินกว่านี้จะใช้ให้
เมื่อกลับมา’ - ลูคา 10:35

ช่างเหล็ก

ถัดพวกเขาไปคือ อูสซีเอลบุตรฮารฮายาห์พวกช่างทองได้ซ่อมแซม
ถัดเขาไปคือ ฮานันยาห์คนหนึ่งในพวกผู้ปรุงเครื่องหอมได้
ซ่อมแซม พวกเขาบูรณะเยรูซาเล็มไกลไปจนถึงกำแพงกว้าง
เนหะมีย์ 3:8

เปโตรอาศัยอยู่ในเมืองยัฟฟาหลายวัน โดยพักอยู่กับซีโมนที่เป็น
ช่างฟอกหนัง - กิจการ 9:43

ช่างเย็บเต็นท์

(อาควิลลา ปริสซิลลา และเปาโล) ท่านอาศัยและทำงานอยู่กับ
เขาทั้งสอง เพราะว่าทั้งสองฝ่ายเป็นช่างทำเต็นท์ด้วยกัน
กิจการ 18:3

คุณครู

บรรดาสุภาชิตของซาโลมอน ผู้เป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอลและ
โอรสของดาวิด เพื่อให้รู้จักปัญญาและการสั่งสอน เพื่อให้เข้าใจ
ถ้อยคำแห่งความรอบรู้ เพื่อรับการสั่งสอนให้ฉลาด ในเรื่อง
ความชอบธรรม ความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม เพื่อให้
ความสุขุมแก่คนรู้น้อย ให้ความรู้และความเฉลียวฉลาดแก่คนหนุ่ม
คนมีปัญญาคะได้ยืงและเพิ่มพูนการเรียนรู้ และคนที่มีความ
เข้าใจจะได้การชี้แนะ เพื่อให้เข้าใจสุภาชิตและอุปมา ทั้งถ้อยคำ
ของคนมีปัญญาและปรีศนาของพวกเขา ความยำเกรงพระยาห์
เวห์เป็นจุดเริ่มต้นของความรู้ คนโง่ย่อมนดุนปัญหาและการสั่ง
สอน -สุภาชิต 1:1-7

คุณหมอ

ลูกา แพทย์ที่รัก กับเดมาส ก็ฝากคำท้าทายมายังพวกท่าน
โคโลสี 4:14

การทำงานเป็นลูกจ้างและ "การหาเสรีภาพ"

ในโลกยุคโบราณ การมีทาสเป็นเรื่องปกติ ซึ่งอาจจะฟังเป็นเรื่อง
แปลก ในปัจจุบันนี้ เพราะเรามองว่ามันเป็นความชั่วร้ายและ
ความรู้สึกลี้กนี้ก็ถูกต้อง แต่สิ่งสำคัญที่ต้องเข้าใจก็คือ ประเทศ

ต่างๆทางฝั่งตะวันตกที่เป็นประเทศแรกๆในการยกเลิกการมีทาส เช่น ประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกาที่มีรูปแบบการใช้ทาสที่ได้กลายเป็นสิ่งชั่วร้ายซึ่งอาจจะไม่ได้เป็นอย่างนั้นในโลกสมัยก่อน

รัฐเพอร์มอนต์ในสหรัฐอเมริกา รัฐแรกที่ได้ยกเลิกการมีทาสในปี 1777 และรัฐเพนซิลวาเนียได้ยกเลิกการมีทาสในปี 1780 รัฐทางเหนือของสหรัฐอเมริกา ได้ยกเลิกการเป็นทาสทั้งหมด ภายในปี 1804 และทั่วทั้งสหรัฐอเมริกา ยกเลิกการค้าทาส ระหว่างประเทศในปี 1807 (ซึ่งหมายความว่ารัฐทางใต้ไม่สามารถซื้อทาสใหม่จากแอฟริกาได้อีกต่อไป) ราชอาณาจักรอังกฤษได้เลิกการมีทาสทั่วทั้งอาณาจักรภายในปี 1833 และสหรัฐอเมริกา เพิ่มการแก้ไขข้อบังคับในรัฐธรรมนูญ ทำให้การมีทาสกฎหมายอย่างถาวรทั่วทั้งสหรัฐอเมริกา ในปี 1865 ดังนั้นสหรัฐอเมริกาและ ประเทศอังกฤษจึงเป็นประเทศแรกที่เลิกการมีและขายทาส ซาอุดีอาระเบียยกเลิกการมีทาสในปี 1960 และมอริตานิ (เป็นประเทศอาหรับประเทศหนึ่ง) ยกเลิกการมีทาสในปี 1981

ในสมัยก่อนยุโรปและอเมริกาจะซื้อทาสจากพ่อค้าชาวอาหรับในแอฟริกาซึ่งมักถูกขายโดยผู้ใหญ่บ้านของตนเอง และจะบรรจุพวกทาสไว้ในเรืออย่างแน่นหนาและพาพวกเขาไปทางตะวันตก

เพื่อขายในราคาถูก

น่าจะเป็นไปประมาณนี้เพราะว่าทาสชาวตะวันตกมีราคาสูงกว่า
อย่างไรก็ตามจะมีให้เห็นทาสผิวขาวในยุโรปและอเมริกาบ้าง แต่
ก็ไม่ใช่เรื่องปกติ ดังนั้นจึงหมายความว่า การมีทาสได้เติบโตขึ้น
ไปเป็นสิ่งที่เหยียดเชื้อชาติอื่นโดยที่ทาสเกือบทั้งหมดเป็นคนผิวดำ
และมีชายอิสระเพียงไม่กี่คนที่เป็นคนผิวดำ

การมีทาสในประเทศไทยในสมัยก่อนมีความคล้ายคลึงกัน แต่
อาจมีความชั่วร้ายน้อยกว่าเล็กน้อย เนื่องจากทาสในประเทศ
ไทยมีแนวโน้มว่าจะมาจากพม่า และทาสในพม่ามีแนวโน้มว่าจะ
มาจากประเทศไทย อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้ก็ยังเป็นการเหยียดชาติ
อื่น

ทาสในโลกยุคโบราณน่าจะเป็นคนจากทุกเชื้อชาติ และพวกเขา
จะได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม พวกเขาสามารถและมักจะ
จ่ายเงินเพื่อไถ่ตัวเองให้เป็นอิสระ เป็นเรื่องปกติที่เขาจะทำธุรกิจ
แยกเวลาว่างเพื่อหาเงินไถ่ตัวเอง

ทาสหลายคนกลายเป็นทาสเพราะหนี้ ดังนั้นในความเป็นจริง
การเป็นทาสที่กล่าวถึงในพระคัมภีร์พูดง่าย ๆ คือการจ้างงานซึ่ง
สัญญาผูกพันมากกว่าที่เรามีปัจจุบันนี้ และแทนที่จะจ่ายด้วยเงิน
สด พวกเขาจ่ายด้วยที่พักและอาหาร โลกส่วนใหญ่ในปัจจุบัน

แทบจะไม่สามารถจ่ายค่าอาหารและค่าเช่ากับเงินเดือนที่ได้มา
ของเราซึ่งทำให้สิ่งนี้เปรียบเทียบได้อย่างแท้จริง

อาจารย์เปาโลสนับสนุนให้ผู้เชื่อไถ่ตัวเองให้อิสระจากการเป็น
ทาสหากทำได้ นอกจากนี้เขายังสั่งผู้เชื่อให้ยอมเชื่อฟังเจ้านาย
ของพวกเขาในทุกสิ่ง พระคัมภีร์ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติ
กับเจ้านายที่ไม่เชื่อพระเจ้าด้วย

ตัวอย่างที่พระเยซู สาวก และเปาโลวางไว้คือการทำงานด้วยมือ
ของตนเอง ทำธุรกิจส่วนตัว เพื่อที่คุณจะได้อิสระในการทำพันธ
กิจ

ด้วยเหตุผลนี้ ผมจึงเชื่อว่าการเอาแนวคิด "ไถ่ตัวเองให้เป็นอิสระ
หากทำได้" เป็นการลาออกจากงานเป็นลูกจ้างและเริ่ม ต้นการทำ
ธุรกิจส่วนตัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเจ้านายของคุณไม่เชื่อพระเจ้า
สิ่งนี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่แน่นอน แต่ผมเชื่อว่านี่เป็นคำแนะนำที่ดีและ
เป็นสิ่งที่ควรนำไปอธิษฐานกับพระเจ้า

เปาโลส่งโอเนซิมัสกลับไปหาฟีเลโมน

(เป็นไปได้ว่าเขาเป็นทาสที่หนีไป และเปาโลส่งเขากลับไปเพื่อว่า
เขาอาจจะถูกมองว่าเป็นพี่น้องไม่ใช่ทาส)

เพราะเหตุนี้ แม้โดยพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้ามีใจกล้าพอจะสั่งให้

ท่านทำในสิ่งที่ควรทำ แต่โดยความรัก ข้าพเจ้าจะขอร้องท่านดีกว่า
ข้าพเจ้าเปาโลผู้เป็นทูตของพระเยซูคริสต์ และขณะนี้ถูกคุมขัง
เนื่องจากการประกาศพระองค์ ข้าพเจ้าขอร้องท่านเรื่องโอเนสิมัส
ลูกของข้าพเจ้า ผู้ซึ่งได้มาเป็นบุตรระหว่างที่ข้าพเจ้าถูกคุมขังอยู่
(เมื่อก่อนนั้นเขาไม่เป็นประโยชน์ต่อท่าน แต่เดี๋ยวนี้เขาเป็น
ประโยชน์ทั้งต่อท่านและข้าพเจ้า) ข้าพเจ้าส่งเขาผู้ซึ่งเป็นดัง
ดวงใจของข้าพเจ้ามายังท่าน ข้าพเจ้าอยากจะหวังเหนี่ยวตัวเขา
ไว้เพื่อปรนนิบัติข้าพเจ้าแทนท่าน ในระหว่างที่ข้าพเจ้าถูกคุมขัง
เพราะข่าวประเสริฐ แต่ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะทำอะไรลงไป
นอกจากท่านจะเห็นชอบด้วย เพื่อว่าความดีของท่านจะไม่
เป็นไปด้วยความฝืนใจ แต่เป็นไปด้วยความเต็มใจ อาจจะเป็น
เพราะเหตุนี้ที่ทำให้เขาจากท่านไปชั่วระยะหนึ่ง เพื่อท่านจะได้
เขากลับคืนมาตลอดไป เขาไม่ได้เป็นทาสอีกต่อไป แต่ดียิ่งกว่าทาส
คือเป็นพี่น้องที่รัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับข้าพเจ้า และ
สำหรับท่านเขาเป็นมากกว่านั้นอีก ทั้งในฐานะที่เขาเป็นอยู่ใน
สังคมและในฐานะที่เป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะฉะนั้น
หากท่านถือว่าข้าพเจ้าเป็นเพื่อนร่วมงาน ก็จงรับเขาไว้เหมือนที่
รับข้าพเจ้า ถ้าเขาทำผิดต่อท่านหรือเป็นหนี้อะไรไว้ จงคิดเอา
จากข้าพเจ้า ข้าพเจ้า เปาโลเขียนด้วยมือของข้าพเจ้าเองว่า
ข้าพเจ้าจะชดใช้ให้ ข้าพเจ้าจะไม่พูดเรื่องที่ท่านเป็นหนี้ข้าพเจ้า

แม้กระทั่งตัวของท่านเอง นี่แน่ะ น้องเอ๋ย ขอให้ข้าพเจ้าได้
ประโยชน์จากท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด และให้ใจของ
ข้าพเจ้าเข้มแข็งในพระคริสต์ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าท่านจะเชื่อฟังจึง
ได้เขียนจดหมายถึงท่าน เพราะรู้ว่าท่านจะทำยิ่งกว่าที่ข้าพเจ้าขอ
นอกจากนั้น ขอท่านจัดเตรียมที่พักไว้ให้ข้าพเจ้าด้วย เพราะ
ข้าพเจ้าหวังว่าจะกลับไปหาท่านทั้งหลายอีกตามคำอธิษฐานของ
พวกท่าน -ฟีเลโมน 1:8-22

พระเจ้าทรงเรียกท่านเมื่อยังเป็นทาสอยู่หรือ? อย่าเป็นห่วงเลย
แต่ถ้าท่านสามารถเป็นไทได้ ก็จงใช้สิทธิ์นั้น -1 โครินธ์ 7:21

“ถ้าชายใดขายบุตรหญิงเป็นทาส หญิงนั้นจะไม่ได้เป็นไทอย่างที่
ทาสเป็น -อพยพ 21:7

ถ้าโคนั้นขวิดทาสชายหญิงของผู้ใด เจ้าของโคต้องให้เงินสามสิบ
เชลแก่ นายของทาสนั้น แล้วต้องเอาหินขว้างโคนั้นให้ตายเสียด้
วย -อพยพ 21:32

“ถ้าพี่น้องของเจ้ายากจนลงและอยู่ใกล้ชิดเจ้าและขายตัวให้แก่เจ้า
ห้ามใช้เขาทำงานเป็นทาส -เลวีนิติ 25:39

“ถ้าพี่น้องของท่านซึ่งเป็นคนฮีบรูไม่ว่าชายหรือหญิงถูกขายไว้
กับท่าน จงให้ปรนนิบัติท่านหกปี เมื่อถึงปีที่เจ็ด ท่านจงปล่อยเขา

เป็นอิสระพ้นจากท่านไป และเมื่อท่านปล่อยเขาเป็นอิสระไปจาก
ท่าน ท่านอย่าปล่อยเขาไปมือเปล่า ท่านจงมีใจกว้างขวางจัดของ
ให้เขา เป็นของจากฝูงแพะแกะของท่าน จากลานนวดข้าวของ
ท่าน และจากบ่อย่ำองุ่นของท่าน ท่านจงให้เขาตามที่พระยาห์เวห์
พระเจ้าของท่านทรงอวยพรแก่ท่าน ท่านจงจำไว้ว่าท่านเคยเป็น
ทาสในแผ่นดินอียิปต์ และพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทรงไถ่
ท่านไว้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาเรื่องนี้แก่ท่านในวันนี้ แต่
ถ้าทาสนั้นจะกล่าวกับท่านว่า ‘ข้าพเจ้าจะไม่ไปจากท่าน’ เพราะ
เขารักท่านและครอบครัวของท่าน เพราะเขามีความสุขเมื่ออยู่
กับท่าน จงเอาเหล็กแทงใบหูของเขาให้ทะลุไปติดกับประตู และ
เขาจะเป็นทาสของท่านตลอดไป ท่านจงทำเช่นนี้แก่ทาสหญิงด้วย
เมื่อท่านปล่อยเขาให้เป็นอิสระนั้น ท่านอย่ารู้สึกหนักใจ เพราะ
เขาได้รับใช้ท่านมาหกปี ด้วยแรงงานสองเท่าของค่าแรงของลูกจ้าง
และพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรแก่ท่าน ในทุก
สิ่งที่ท่านได้ทำนั้น -เฉลยธรรมบัญญัติ 15:12-18

“ถ้ามีทาสหนีจากนายของเขามาอยู่กับท่าน ห้ามจับทาสนั้นไปส่ง
นายของเขา -เฉลยธรรมบัญญัติ 23:15

“ถ้าชายคนใดถูกจับได้ว่าลักลอบเอาพี่น้องคนอิสราเอลคนหนึ่ง
คนใดไปใช้เป็นทาสหรือขายเสีย ขโมยคนนั้นจะต้องตาย ดังนั้น

ท่านจะกำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน

เฉลยธรรมบัญญัติ 24:7

“พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้า สถิตกับข้าพเจ้า เพราะว่า
พระองค์ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจน
พระองค์ ทรงใช้ข้าพเจ้ามาประกาศอิสรภาพแก่พวกเชลย
ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ปลอ่ยผู้ถูกบีบบังคับให้
เป็นอิสระ - ลูคา 4:18

พระเจ้าทรงซื้อพวกท่านด้วยราคาสูง อย่าเป็นทาสของมนุษย์เลย
1 โครินธ์ 7:23

เพื่อเสรีภาพนั้นเองพระคริสต์จึงได้ทรงให้เราเป็นไท เพราะฉะนั้น
จงตั้งมั่น และอย่าเข้าเทียมแอกของการเป็นทาสอีกเลย
กาลาเทีย 5:1

ท่านทั้งหลายที่เป็นทาส จงเชื่อฟังนายฝ่ายโลกด้วยความเกรงกลัว
ตัวสันและด้วยจริงใจ เหมือนที่ทำต่อพระคริสต์ ไม่เฉพาะแต่
ขณะอยู่ในสายตาอย่างพวกประจบสอพลอ แต่เหมือนอย่างทาส
ของพระคริสต์ที่ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยความเต็มใจ
จงรับใช้นายด้วยความกระตือรือร้น อย่างที่ทำต่อองค์พระผู้เป็น
เจ้า ไม่ใช่ทำต่อมนุษย์ เพราะพวกท่านรู้ว่าใครทำความดีอะไรไว้
ก็จะได้รับอย่างนั้นจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าจะทาสหรือไท ส่วน

ท่านทั้งหลายที่เป็นนายก็จงทำต่อทาสในทำนองเดียวกัน คืออย่า
ขู่เข็ญ เพราะท่านรู้ว่าพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้านายของพวกเขาและ
ของพวกท่านนั้นอยู่บนสวรรค์ และพระองค์ไม่ทรงเห็นแก่หน้า
ใครเลย -เอเฟซัส 6:5-9

ทาสทั้งหลายจงเชื่อฟังนายของตนในโลกนี้ ทุกอย่าง ไม่เฉพาะแต่
เมื่ออยู่ในสายตาเหมือนอย่างพวกประจบสอพลอ แต่ทำด้วย
จริงใจด้วยความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า -โคโลสี 3:22

นายทั้งหลายจงทำต่อทาสของตนอย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกัน
เพราะท่านทั้งหลายก็รู้ว่าท่านมีเจ้านายองค์หนึ่งในสวรรค์ด้วย
โคโลสี 4:1

พวกที่ล่วงประเวณี ชายรักร่วมเพศทั้งหลาย พวกโจรลักพาตัว
พวกโกหก พยานเท็จทั้งหลาย และอะไรต่อมิอะไร ที่ขัดกับคำ
สอนที่ถูกต้อง -1 ทิโมธี 1:10

จงให้คนทั้งหลายที่อยู่ใต้แอกของความเป็นทาส ถือว่านายของ
ตนนั้นเป็นผู้สมควรได้รับเกียรติทุกอย่าง เพื่อว่าพระนามของพระเจ้า
และคำสอนจะไม่ถูกดูหมิ่น -1 ทิโมธี 6:1

จงดำเนินชีวิตอย่างคนมีเสรีภาพ แต่อย่าใช้เสรีภาพนั้นเป็นข้ออ้าง
เพื่อทำความชั่ว แต่จงดำเนินชีวิตอย่างผู้รับใช้ของพระเจ้า จงให้

เกียรติทุกคน จงรักพวกพี่น้อง จงยำเกรงพระเจ้า จงถวายเกียรติ
แต่จักรพรรดิ พวกท่านที่เป็นคนใช้ จงยอมอยู่ใต้บังคับนายของ
พวกท่านด้วยความยำเกรงทุกอย่าง ไม่ใช่เฉพาะนายที่เป็นคนใจ
ดีและเห็นอกเห็นใจเท่านั้น แต่ทั้งนายที่ร้ายด้วย

1 เปโตร 2:16-18

วัตถุประสงค์และความอันตรายของเงิน

“ห้ามโลภบ้านเรือนของเพื่อนบ้าน ห้ามโลภภรรยาของเพื่อนบ้าน
หรือทาสทาสีของเขา หรือโค ลาของเขา หรือสิ่งใดๆ ซึ่งเป็นของ
ของเพื่อนบ้าน” -อพยพ 20:17

“และเมื่อเจ้าเก็บเกี่ยวพืชผลในแผ่นดินของเจ้า ห้ามเกี่ยวไปถึง
ขอบไร่นาจนหมดเกลี้ยง และห้ามเก็บเมล็ดที่เกี่ยวตก จงทิ้งไว้ให้
คนยาก จนและคนต่างด้าว เราคือยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้า”

เลวีนิติ 23:22

“ถ้าพี่น้องของเจ้ายากจนลงและเลี้ยงตนเองท่ามกลางพวกเจ้า
ไม่ได้ เจ้าจะต้องเลี้ยงดูเขาให้เขาอยู่กับเจ้าอย่างคนต่างด้าวและ
แขกเมือง อย่าเอาดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่มอะไรจากเขา แต่จงยำ
เกรงพระเจ้า เพื่อว่าพี่น้องของเจ้าจะอยู่ใกล้ชิดกับเจ้าได้ ห้ามให้
เขายืมเงินโดยคิดดอกเบี้ย หรือขายอาหารโดยเอากำไรจากเขา

เพราะเราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ซึ่งนำเจ้าออกจากแผ่นดิน
อียิปต์ เพื่อยกแผ่นดินคานาอันให้แก่เจ้า และเพื่อเป็นพระเจ้าของ
เจ้า -เลวีนิติ 25:35-38

จงอ้าปากของเจ้า พินิจพิจารณาอย่างชอบธรรม จงให้ความยุติธรรม
แก่คนยากจนเข็ญใจ -สุภาษิต 31:9

เจ้าผู้เหยียบย่ำคนขัดสน เจ้าผู้ทำลายคนยากจนแห่งแผ่นดิน จง
ฟังถ้อยคำนี้ เจ้ากล่าวว่า ‘เมื่อไรหนอ วันขึ้นค่าจะหมดไป? เราจะ
ได้ขายข้าวของเรา เมื่อไรหนอ วันสะบาโตจะผ่านไป? เราจะได้เอา
ข้าวออกขาย เราจะได้โกงตาชั่งและโกงเงิน และปรับแต่งเครื่องชั่ง
ให้ฉ้อโกง เพื่อเราจะซื้อคนจนด้วยเงิน และซื้อคนขัดสนด้วย
รองเท้าคู่เดียว และขายกากข้าว’ ” พระยาห์เวห์ผู้ซึ่งยาโคบ
เทิดทูน ทรงปฏิญาณโดยพระองค์เองว่า “เราจะไม่มีการก
ระทำทุกอย่างของเขาแน่นอน -อาโมส 8:4-7

“ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้า บ่าวสองนายได้ เพราะว่าเขาจะชังนาย
ข้างหนึ่ง และรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือเขาจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง
และดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะรับใช้พระเจ้าและ
เงินทองพร้อมกันไม่ได้ -มัทธิว 6:24

“แผ่นดินสวรรค์เปรียบเหมือนขุมทรัพย์ที่ซ่อนไว้ในทุ่งนา เมื่อมีผู้
พบแล้วก็กลับซ่อนเสียอีก และเพราะความยินดีจึงไปขายทุกสิ่ง

เขามีอยู่แล้วไปซื้อนั่น - มัทธีว 13:44

จงให้เกียรติบิดามารดาของตน และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ” - มัทธีว 19:19

มีผู้เชี่ยวชาญบัญญัติคนหนึ่งยื่นขึ้นทดสอบพระองค์ ทูลถามว่า “ท่านอาจารย์ ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้รับชีวิตนิรันดร?” พระองค์ตรัสตอบว่า “ในธรรมบัญญัติเขียนว่าอย่างไร? ท่านอ่านแล้วเข้าใจอย่างไร?” เขาทูลตอบว่า “พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดกำลังของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ” พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “ท่านตอบถูกแล้ว จงไปทำอย่างนั้นแล้วจะได้ชีวิต ” แต่คนนั้นต้องการจะรักษาหน้า จึงทูลพระเยซูว่า “ใครเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?” พระเยซูตรัสตอบว่า “มีชายคนหนึ่งลงจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังเมืองเยรีโค และเขาถูกพวกโจรปล้น พวกโจรแย่งชิงเสื้อผ้าของเขา ทูบตีเขา แล้วทิ้งเขาไว้ในสภาพที่เกือบจะตายแล้ว เผอิญมีปุโรหิตคนหนึ่งเดินมาตามทางนั้น เมื่อเห็นคนนั้นแล้วก็เดินเลยไปเสียอีกฟากหนึ่ง คนเลวก็เหมือนกัน เมื่อมาถึงที่นั่นและเห็นแล้วก็เลยไปเสียอีกฟากหนึ่ง แต่เมื่อชาวสะมาเรียคนหนึ่งเดินทางผ่านมาใกล้คนนั้น เห็นแล้วก็มิใจสงสาร จึงเข้าไปหาเขา เอาเหล้าองุ่น

กับน้ำมันเทใส่บาดแผลและเอาผ้ามาพันให้ แล้วให้เขาขึ้นขี่สัตว์
ของตนเองพามาถึงโรงแรม และดูแลรักษาพยาบาลเขา วันรุ่งขึ้น
ก่อนจะไป เขาเอาเงินสองเดনারันให้กับเจ้าของโรงแรม บอกว่า
‘ช่วยรักษาเขาด้วย สำหรับเงินที่ต้องเสียเกินกว่านี้จะใช้ให้เมื่อ
กลับมา’ ท่านเห็นว่าในสามคนนั้นคนไหนถือได้ว่าเป็นเพื่อนบ้าน
ของคนที่ถูกปล้น?” เขาทูลตอบว่า “คือคนนั้นแหละที่แสดงความ
เมตตาต่อเขา” พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “ท่านจงไปทำเหมือน
อย่างนั้น” -ลูคา 10:25-37

เพราะว่าการรักเงินทองเป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด ความ
โลภเงินทองนี้ที่ทำให้บางคนหลงไปจากความเชื่อ และตรอมตรม
ด้วยความทุกข์มากมาย -1 ทิโมธี 6:10

